

ДІЛО

Виходить щодня ране
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 16, П. пов.

Конт. варт. шадн. 26.726.

Адреса телег. „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописів
редакція не зберігає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно 3.60 К.
квартально 10 —
піврічно 20 —
щорічно 40 —

у Львові (без доставки):

місячно 3 — К.
квартально 9 —
піврічно 18 —
щорічно 36 —

в Німеччині:

піврічно 20 — М.
щорічно 40 —

За зміну адреси
платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка півторогова, двопівторогова 40, в надсланих 40, в оповістках 80 с, в редакційній часті 1 К. Повідомлення про виходи і заручки 1/50. Мекрополіти строчка 1 К. Сталі оголошення за окремим умовою.

Одні вимірних копійку у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Найвисша власть на Україні передана Генеральному Секретаріатови.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.) Тимчасове правительство затвердило статут Українського Генерального Секретаріату, який до скликання конститунти, що має рішити про ціле питанні автономії України, буде найвисшим адміністративним органом Малоросії. Члени Генерального Секретаріату будуть іменовані тимчасовим правительством на основі пропозицій Центральної Ради України.

Секретаріат буде управляти п'ятьма провінціями: київською, волинською, подільською, подільською і чернігівською. Він буде зложений з генеральних секретарів для справ: скарбу, рільництва, просвіти, торгівлі і промислу, внутрішніх справ і національних справ. Секретаріат буде обмірковувати проекти законів про життя в краю і його управу, буде їх виробляти і передавати до затвердження тимчасовому правительству.

Задля розв'язки всіх тих біжучих питань управи згаданих областей місцеві влади будуть повертати ся до Секретаріату, який після відібрання вказівок тимчасового правительства передаватиме його прикази та інструкції місцевим виконуючим органам.

Одинайцята битва над Сочою.

ВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 21. серпня.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Одинайцята битва над Сочою є в повнім ході. Ворог робить усе, щоби зломити силу нашої оборони, котра побідно вийшла з десяти кривавих битв. Не вдало ся се ні в одній точці боєвища, що сягає від Альп юлійських по Адрію. На лівничім крилі боєвої лінії довжини 70 км., в області Врсіч і Крн італійський атак відповідно до укліній гористого терену, розділи ся на поодинокі удари, які всі без винятку відверто. На пладень від Аушци і на схід від Канале всім невприятель, посідаючи до бою нові сили, трохи підсунули фронт. Атак італійський коло Врх відбито, при тім поодинокі відділи відержали на своїм місці майже до повного окруження в опісля промостили собі дорогу в зад через ряди атакуючих.

Між Десоля і Віппах в боях, що тривали днем і ночью, розбили ся італійські приступи одні по другім об лінії, по геройськи боронені. Крім полку стрільців ч. 7 визначила ся знова особливо славно перша бригада ягального о полчення, якої жовніри походять з Австрії горішної і долишної. Так само з успіхом боролі ся випробовані оборонні височини Красу. Добути знищеного села Сельо є одиноким місцевим успіхом, який міг тут вибороти невприятель, посвячуючи тисячі жовнірів. В часі двох днів битви остало ся в наших руках більше як 5600 браунів і 30 машинових карбінів. На лівничій захід від Арсієро привели відділи тирольських стрільців і стежа другого полку 4 офіцери і 90 жовнірів та один машиновий карабін в італійських руках.

ВІЙНА НА СХОДІ І НА БАЛКАНІ.
Не було ніякої зміни.

Господарські домаганя і потреби українського рільництва.

II.

З огляду на лихий вислід жнив вибране контингенту збіжжя на вивіз з Галичини являється загроженем красної апровізації. Пересуванс випродукованого збіжжя в границях самої Галичини повинно оперти ся на одноразовий рекавізій тим більше, що на основі перевезеної тепер ц. к. Урадом виживленя статистики рільничої продукції, означен надвишок в поодиноких громадах буде можна відразу усталити. Рекавізій насінного збіжжя, заряджені тамтого року, унеможавляють повну управу рілі, родять виеохоту до продукції і потягають що раз нові труднощі апровізації.

Аналогічно до акції піднесеня управи картофелю в Галичині, заініційованої Централєю відбудови уділенем ц. к. Товариству рільничому в Кракові субвенції на закупку оригінальних сорт картофелю, видлєканих в заведеню Генриха Докковського і Сина в Новім селі, і на перепродаж сих картофелю по знижених цінах галицьким рільникам, „Сільський Господар“ домагається, щоби Президія Централі уділила йому субвенції що-найменше в тій самій висоті на закупку оригінальних насіннє жита і пшениці у годівельників в Галичині і в краях Судетських, в цілі дальшого веденя передиспенної акції „Сільського Господаря“ в напрямі поширеня ліпших відмін збіжж між галицьким селянством.

„Сільський Господар“ домагається, щоби Президія зарядила приділ субвенціонованих Централєю відбудови насіннє, пашинних рости, як вики, сераделі і т. д., а також волокнистє, як конопель і лєну для Товариства на рівні з иншими корпораціями краю. В минулій кампанії не одержав „Сільський Господар“ від Централі відбудови ніякого приділу.

„Сільський Господар“ стверджує, що признаних на відбудову садівництва і городництва 500.000 К. не відповідає зовсім потребам, видкликаним воєним знищенєм, і не покриваєть ся зі сумою на цілі Прибічної Ради Централі ухваленою (500.000 К. супроти 1.500.000 К. подібно як квота 2.800.000 К. на менші рільничі машини і знарядя супроти ухвали 6.000.000 К.).

„Сільський Господар“ вимагає, щоби Президія Централі прискорила прихильне полагоджене предложєнь його, обнятих меморіалом про відбудову городництва і садівництва, внесеного до Централі в марті сего року і зарядила внаслідок Товариству фонди на сю цілі аотрбних.

Задля піднесеня управи волокнистих рости просить „Сільський Господар“ о виділенє в фонді на сю цілі призначеня квоти 100.000 К. до розпорядимости Товариства в цілі дальшого веденя пролаганди управи волокнистих рости, яку до тепер вело Товариство з власних фондів, і на введєне в житє спілок для управи і виправу лєну, поки що такої єпілки в Дрогобичі. Детайлічну програму ужитя сих фондів предложить Товариство в найближшій часі.

Президія Централі повинна подбати, щоби з фонду, призначеного на відбудову (закультування) лісів, закультувані були рівнож громадські і ерекціональні ліси.

З огляду на се, що домашні звірята становили головний добуток селянських господарств в Галичині, а зокрема українського селянства Східної Галичини і в огляду на се, що західне галицьке селянство є вже в посіданю рогатої худоби в численнім стані, рівним становию в перед війни, а селянство Східної Галичини поносить до тепер головні шкоди в годівельнім господарстві, слушною річю є, щоби фонди, признані на рєсекорацію краю, звернені були головню і в першій мірі на відбудову селянського годівельного господарства в східній Галичині. „Сільський Господар“, ведучи дотепер з припоручєня Центральною Правительством акцію підготову до годівлі (ветеринарні курси, популярні видавництва з області годівлі худоби, досвідові поля в управу пашинних рости,

популярні виклади, оснєвуванє і фаховий провід годівельних спілок рогатої худоби, спілок для контролі молочности, стацій бугаїв і киурів, зародових хлівєнь з власних фондів і будову азірцевих стаєн п.д своїм технічним проводом і матеріальній помочи) готовє є при помочи своїх фахових секцій і цілої організації взяти участь в акції відбудови годівлі худоби, веденої Централєю відбудови.

Що до проєктованого Централєю відбудови імпорту голандських коров, то з огляду на труднощі акліматизації сєї раси в Галичині завяляє „Сільський Господар“, що акції сєї не можна уважати за акцію віднови годівлі рогатої худоби в краю, а зокрема селянської годівлі, і, о скільки вона мала би бути ведєна, аністє, щоби вєдєна єї з фондів окремих, елєнтуально при помочи кредитів Галицького Воєнного Заведєня кредитового, а не з фондів Централі відбудови в бюджеті на ту цілі признаних.

В цілі введєня акції годівлі рогатої худоби в Галичині на раціональний шлях, являється конечною фахова реаліза дотеперішної годівельної програми, прийнятої Красним Відділом що до рогатої худоби з різночасним обезвєченєм участі в годівельній акції у східній Галичині для красного Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові на рівні з ц. к. Гад. Товариством господарським.

Участь українського хліборобства в сталі посіданя голодных домашних звірат, котра участь позинєнє бути основою участі українського хліборобства у фондах на рєсекорацію признаних, а Товариства „Сільський Господар“, як головної корпорації українського рільництва, в акції, які Централя відбудови на основі сих фондів буде вєсти, представляєть ся ось як на основі статистики з р. 1910

А) Рогатої худоби мали українські хлібороби у східній Галичині 825 проц, польське селянство около 5 проц, а більша власність 125 проц. отже українське селянство східної Галичини мало майже в пєтеро тільки рогатої худоби, як більша власність разом з польською селянською меншістю і посідачами инших народностей.

Б) Що до коний, то процентовий уділ великої власности в загальнім стані коний східної Галичини вносил окроглю 14,6 проценти, уділ дрібної посідлости 85,4 проц., иншими словами східно галицьке селянство плекало около 6/7, більша власність 1/7 зі загального числа коний східної Галичини.

В) Безрог плекала більша власність 5/14 проц., або 1/20 часть скількості безрог годованих у східній Галичині, так що на селянську посідлєсть припадало 94/86 проц., або 19/30. З сего треба відчислити около 10 проц. як власність малої селянської польської посідлости.

Г) У східній Галичині посідала більша власність 2/7 проц. овець або кругло 1/36 часть, так що 35/36 плекало східно галицьке селянство і то головню україньське населєне східно галицьких гірських повітів.

Д) Східно галицька більша посідлєсть посідала 5/12 проц. кіз плеканих у східній Галичині або звиз 1/20 часть. Решту кіз плекали переважно робітничі і міщанські господарства і селянство.

Е) Що до домашної птиці, то і ся була плекана головню в українських повітах східної Галичини при малій участі великої посідлости. До 300.000 штук дробу плекають повіти Рогатин і Бучач, звиз 250.000 штук Тернопіль і Товмач, а звиз 300.000 штук повіти Коломия, Станиславів, Львів, Бережани, Підгайці, Борщів, Голєденка і Сячєин.

У західній Галичині лиш один повіт Ряшів має більше як 200.000 штук дробу.

Є) З кінцем 1910 р. посідала східна Галичина 7 разів більше пнів ніж західна. Велика посідлєсть східної Галичини посідла-

ла 5-24 прсц, або около 1/19 загального числа пнів східної Галичини, а галицьке селянство 13/19.

Що до годівлі коней Галичина оставши з 905 000 штук наслідком воєнних ревізій при 1-5 000 штук найгіршого матеріалу, не має ніякого селекційного матеріалу для годівлі. „Сільський Господар“ констатує, що приділ жеребних ключий військових на приховок лошає є для українського хліборобства мінімальний. Лошата з вірних кіньських станиць закупують західно-австрійські краї. Центральна відбудова позена на поробити заходи у компетентних чинників, щоби у в-якій приділі військових коней партиципувала Галичина, а з окрема українське селянство, в процентовім відношеню до числа коней відданих до війскового ужитку, а при демобілізації у відношеню до страт в ставі коней, які понесла Галичина, а з окрема українське селянство в наслідок воєнних шків.

В шлі полирання Істнуючих селянських годівельних спілок, стацій бугаїв і кнурів і зародових хлівень „Сільський Господар“ домагає ся, щоби Президія Централі з квоти 1,000,000 кор., призначеної на закупку ядерних паш для розплодових звірат вивілити на таку шль половину сеї квоти і обернути її на сю ціль при участі Сільського Господаря.

В справі худоби евакуованих:
а) З огляду на увільненє східної Галичини надежить надіяти ся, що в найкоротшій часі наступить повна репатріація евакуованого населеня. Сільський Господар просить, щоби рівночасно з репатріацією населеня був переведений також перевіз худоби евакуованої, як остачу в посяданю самої людности, так і остачий в переходаню з рамени правительства.

б) Ся часть евакуованого селянства, як в наслідок евакуації з яких небудь, єд неї неза висимиз, причин худобу стравила, повинна одержати худобу in paucis в місце худоби пропавшої (як худоби „нічєї“ зареєстрованої війском, згинувшої в часі транспорту) так щоби евакуованє населенє могло вернути на свої господарства з худобою, бо онова рільного господарства без живого, потягтового і доходного інвентаря є немислима.

в) Згідно з заапробованим міністерством бюджетом Централі відбудови Центральна повинна перевести як найкорше для властителей виплати за передержанє худоби на евакуації (повні кошти вимівлі худоби і кошти найму пасовища), так як з сього бюджету заплатила вже висші наведені кошти Центральна відбудови сям господарям, які передержували чужу худобу.

Сільський Господар домагає ся, щоби репатріаційні варстати для машин і знарядь рільничих були закладані також в східній Галичині і то при вихиснюваню місцевих ремісничих сил, які потинні бути на вір машинистів павшально авільняні від військової служби на час конечних репаратур.

Сільський Господар домагає ся, щоби з фонду, призначеного на відбудову горалень, виділити відповідно високу квоту на організованє селянського рільничого промислу, опертого на перерібі земледодів, бо односторонне по пиранє горальняного промислу не лежить в ін-

тересі розвою прочих валузий рільничих промислів. Ужитє сеї видученої квоти зволить Центральна перевести при участі Сільського Господаря.

Сільський Господар констатує, що квота, признана на віднову молочарень, не стоить в ніякім відношеню до зниженя молочарського промислу в краю і просить, щоби Президія Централі введнала більші фонди, особливо на відбудову селянських молочарських спілок, які в окрема у східній часті краю улягли великому знищеню. Поки що Сільський Господар домагає ся виділеня з признаної вже квоти відповідних фондів на відбудову українських селянських спілок молочарських, обєднаних в краєв-м Союзі господарсько молочарських Спілок в Стрию після внесенє сеюж Сюзю.

Сільський Господар піддержує в цілій основі внесеня Краєвого Союзу господарсько-торговельних Спілок, предложені Централі відбудови що до полирання організацій господарсько-торговельних і щодо будови магазинів для сих організацій відповідно до рубрих бюджету вих § 3, буква г і г.

Терещенко довів до російсько-української угоди.

Стокгольм 18. серпня 1917.

(Укр. бюро). Київський кореспондент Укр. бюро депешує:

Порозумінє між Українською Центральною Радою і тимчасовим правительством треба в першій мірі приписати заходам Терещенка, який підчас засіданя повної Ради виразно станув по її боєі. В присутности всіх інших російських міністрів виявив Терещенко, що він, як Українець, найглибше переконаний про слушність українських домагань.

Митрополит гр. Шептицький не їде до Риму.

БЕРН (Ткб). „N. Zürcher Ztg.“ одержала з доброго жерела таке письмо про подорож митр. гр. Шептицького: Шль альянованої подорожи митрополита до Риму була чисто церковна. Виліває се вже з обставин, серед яких подорож мала відбутися. Несправедливо вписували сій подорожи з многих сторін політичні цілі. Супроти такого зображеня справи виривала поважна небезпека, що присутність митрополита в Римі могла би для його особи і для апост. Столиці спричинити немилі наслідки. Щоб не збільшити трудностей, серед яких пала в сям важкій часі виконує свій високий уряд, митрополит рішив ся в важким серцем зректися з подорожи до Риму.

ЗВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ в 21 серпня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ

Фронт кн. Рудрехта: Поминувши хвилевий руйнуючий огонь на кількох відтин-

ках фляндрийського фронту і коло Арра, не було більших воєнних ділянє.

Фронт німецького наступника престола: Перший день битви під Верденом для Французів такий самий вислід, як і великий англійський наступ у Фляндрії в днях 31. липня та 16. серпня. Перевага матеріалу та безоглядне висиланє люзий у бій не могли аломити німецької боєвої сили. Скупому висковн терену належить протиставити невдалий наступ на більше ніж 20 км. широкім фронті. Дня 11. серпня розпочалось нагальне артилерійське приготуванє великого удару яке виконало вчера французське військо на зазна Англій. Від ліса Авокур аж по східний край ліса Корієр ділянем артилерії, яке дійшло в послідних годинах перед наступом до найбільшого напруженя, замінено наші становища в широкє, лує поле лісок. Дня 20. серпня раннім ранком рушила французька піхота до наступу глибоко уложеними атакowymi фільями під охороною гарматного огня. На многих місцях вдерлись білі чорні Французи в нашу оборонну полосу, в якій кожний крок вперед мусів бути в борбі з нашими війсками окуплений кривавими жертвами. В завявтих рукопашних боєх та сидними протинаступами відкинено неприятеля майже всюди. Нагальна боротьба перехидляла ся через весь день то в одну, то в другу сторону. На західній березі Мози в руках Французів лишилась тільки гора Мертвого Чоловіка і південний край Крукового Ліса. Наші становища находять ся тут на пієнічній схлої гір. На східній березі боєва лінія пересунулась ще женше. Лише на сугорбі 304 і на південній захід від Semogneux та в лісі Фос зискав неприятель дещо на терені. Зарядженя управи знаменито доказали свою стійність. Крім піхоти, яка боролась із візрєвою витривалістю, належить ся також повне призначанє артилерії, якої руйнуюча діяльність завдала ворогові діймаючі шкоди в часі підготовчих праць та в часі уставленя до наступу, а яка брала також визначну участь в успішній обороні. Інші роди зброї, особливо пієніри і летуни причинились дуже до доброго вислїду дня. Втрати французької піхоти відповідають масовому висиланю її у бій та є незвичайно високи. Битва під Верденом ще не закінчилась. Нині рано на многих місцях фронту розгоріли ся нові боротьби. Зістрілили 26 неприятельських летунів. Ми втратили 5 літаків.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Від Давни по Дунай положенє без зміни.

МАКЕДОНСЬКИЙ ФРОНТ.

Не стало ся нічого нового.

Н меччина про мирову ноту папи.

БЕРЛІН (Ткб). В головній комісії німецького Союму промовляв нині канцлер Німеччини д-р Міхаеліс. (Промова канцлера ще не надійшла до Відня. Оголошє ся її ще нині).

По промові канцлера комісія постановила передовім занятю становище до мирової маніфестації папи, а про інші питання заграничної політики вести наради пізнійше.

Л. ОРЛЕНКО.

11

НЕСПОДІВАННИЙ ШЛЮБ.

Минув ще рік і по весні 1763 року капеля знає рушє до Києва, гезучи лист від подтавського полковника Андрія Горленка, який признає ся за ним перед митрополитом і проває зглянутись на його старість і ширє каєття. Може сей лист найбільше став до помочи, бо в червні тогож року консисторія спромоглась таки вирішити справу і декретувала її так: що о. капелян повинен на місяць та ше й о півночі, бо не знав, що „Павилами св. отець“ заборонено, то се можна йому й пробачити, бо требники в яких ті „Правила надруковані, мало де при церквах київської єпархії находять ся; а за те, що повинен був безвинно“, та ще (як потім виявилось) й жінку від живого мужа, засла ти його на пів року до монастиря.

Митрополит Арсеній на сям декреті написав довгу революцію, в якій означив, що консисторія не авернула уваги ше й на інші провини підсудного. Нерозважно повіривши пустому ба віканю про смерть Ганчиного мужа, капелян все таки не смів її виняти, добре знаючи, що вона не прожила року удовою, а того вимагає церковне право. По другє віччє в він молодих „ядших і пивших“, а може й інших, а в книзі „Кормчий“ на листку 524 надруковано: „Да не держить никако же іерей подь грѣхом смертєнья нікогоже вѣнчати по обѣдѣ, ниже вѣ вечерь, но по рану, ничесоже ядшичь иноже пившичь, аби по Божестєенній дитургии, предусотвѣрєннєнья и уже исповѣданнєнья да вѣнчаєть“. Та в тій же „кормчий“ наказано: перед вѣнчанєм тричі під ряд що неділі оголошувати в церкві

мелодих, чи не віда хто про яку правну гєрешкоду її шлюбу; а капелян про тає оголошуванє й не думав і за неї його провини слід би було його зовсім скинути з свящєства, але зглянувши на його старість, каєття і на те, що він почувлюює своє злочинство, сам на себе поклав єпитємію і присягаєть ся до смерти замолувати свій тяжкий грѣх, митрополит згодив ся з гадкою консисторії і звіль заслати капеляна в Полтавський монастир під начало ігумена і коли він там „окажеть своє чеснєє і благогодѣйное житє і опредѣленное ему послушанє исправити благопокордєно“, то увільнити його на попередню службу.

Консисторія судила одного о. Олексія, а митрополит признав, що в справі є й друга особа, яку теж як слід покарати та ше й тяжше: се була нещасна Ганка. Чим же вона так провинилась? На думку митрополита, Ганка, почувши про смерть мужа, повинна була добути від Січової старшини свідочтво на письмі, „клятвою перед євангєлієм утверждєно“, що муж єї дійсно помер, а потім шлий рік пробути удовою та тоді тільки думати про другє замужє. А що вона сього не зробила, то її треба вважати „прєлюбодѣйною“, бо в „Кормчий“ так і написано: „Мужєи без вѣсти бывшу, и не убѣдѣвши о нем, жена єго їдет до иногє, прєлюбы сотвориць“. А в Правилах св. Василія Великого постановлена кара „прєлюбодѣям“: відлучити їх від св. Причастія на 15 років і пошутувати їм свій грѣх так: 4 роки „плакатись“, себто підчас Служби Божої, кожного „входящого в церковь молити со слезами припадає, да молить ся за него“; 5 років слухати Службу стоячи „при двєрях церковных“; 4 роки „припадати“, себто стояти в бабнічій і холи діком повгласить: „Оглашеній наидіте“ виходити з

церкви і до кінця служби стояти на дворі і оцітаніи два роки уже з вірними в самій церкві; тільки не причащатиє, окрім смертньої хороби. Отсю саме єпитємію наложив митрополит на Ганку Хвостичку, а полтавському протопопу звелі тричі на рік „репортувати, каково она Агафія, будучи в той єпитємії, оказувати будєть покаєніє и в чем то по неї признаєтьмо будєть“.

VI.

Нічого того не знала Ганка.

Після всього, що стрічало її в останні роки, настало здаєть ся таке гірке та прикрє, що не дивились би її очі й на світ Божий. Оплакала вона неща ного Андрія, оплакала ша сливє та занатдо вже недогає житє з ним і тепер тяжко нар'кала на свою лиху долю, що так жорстоко немов пошартувала з нею. Не знала вона щастя за молоду, думала, що й до віку його не буде, аж тут воно прийшло ненагаданє несподіванє, мов з неба впало тихим сяєвом запалило її серце, загріло самотню душі — і враз зникло мов той болотний вогник, що на те тільки світить, щоб завєсти людину в безодні нетри. Трѣпляєть ся і з людьми нещастє; буває що чоловік, або жінка, не нажиєтьє з любовю дружиною, справляє її на той світ. Що й казати — таке горе; але смерть — то Божа воля, який людина мусить коритись; іж стрінуло горе ше тяжче, ще страшнійше, бо такого ні з ким і не бувало. Розлучила її з любовю дружиною не смерть, а лихі люди; вони ніби на жарт звели її, оганьбили чесний шлюб, узяючи, либонь, то був не шлюб, а тяжкий, непрошений грѣх, який треба їй з Андрієм покутувати ціле житє.

II-гий ЛИСТОН

„ЗОЛОТОЇ КНИГИ“

ЖЕРТВ НА ФОНД

ІМ. МИТРОПОЛИТА ГР. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

— ДЛЯ —

УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ.

Дари від дня 22. мая по день 2. серпня 6 р. (вкладкова книжочка „Дністра“ ч. 10.300)

Зложили в коронах і сотиках:

Agneslowice: И. Сливинська евак. 5.—
 Бабинці: о Т. Рудко 164.— Баличі под.:
 о І. Андрикевич від парохіян 50.— А. Музичка
 10.— Бандрів: Уряд парох. 52.— Баранів:
 В. Жугасевич 100.— Баранчичі: Уряд парох.
 106 08. Бахір: о А. Трешневський від родини
 20.— збірка в церквах в Бахорі і Динові 180.—
 Башня дол.: І. Давидович 20 70 і 10.— Бззя-
 ка: Е. Шмід 106.— Безбруди: Д. Глухий
 10.— В. Романишин 2.— Белзень: о В. Під-
 сонський 173.— о І. Логинський (збірка) 56.—
 Береги: о І. Мельник 290.— Береги дол.:
 о М. Зубрицький 50.— Берездівці: о Н. Га-
 лій від себе 20.— збірка 190.— Берлош: Гро-
 мада (збірка) 24 10. Беч: В. Кішак (збірка між
 висел.) 9 90. Билічі: Церков на руки о. канон.
 Чапельського 44.— Бібрка: о Т. Цегельський
 (за бльоч.) 200.— і і О. Машки 10.— Біла:
 о. И. Кошель 3.— Більче: о М. Городицький
 (збірка) 102 58. Бітла: о І. Ших 150.— Біше
 і Поручин Парохії (збірка) 140.— Блажків:
 о Н. Ільницький (збірка) 140.— Вітман: І. Го-
 рачек (за бльоч.) 50.— Бобятин: Уряд парох.
 514.— Болехів: Ю. Русин (дохід з концерту
 в честь У. С. С.) 1.000.— В. Грцей 333.— Бо-
 дяновичі: Т. Федоренко 10.— Бонарівка:
 о Мудрий 200.— В. Качмарський 2.— Бора-
 тичі: Громада через о. Е. Теслю 92.— Бори-
 ничі: о Ст. Донорович (збірка) 406 72. Бори-
 ня: Уряд парох. 271 30. Борислав: о І. Лі-
 шинський (збірка в Бориславі і Мразині) 500.—
 Боршівці: Уряд парох. 33.— Бортятин:
 А. Кишакевич (збірка) 90.— Босня: о Ол. Ба-
 зюк, асист. адміністратор від себе і врих
 2 056 50. Бохня: Дм. Марко 10.— Братківці:
 Громада 101.— Бродки: о І. Погорельський
 від себе 25.— зі збірки в церкві 200.— Брони-
 ця: о М. Юзвья 200.— Брусно: о М. Посі-
 करा від себе і парох. 50.— Бряза, Камінка
 і Сукіль Парохії (зб на св. Маврики) 100.— Бу-
 бниця: о П. Чужак 60.— Бунів: о Кулинич 2.—
 Н. Кулинич 2.— Букова: І. Паска 5 40. Бушко-
 вичи: о Гошка 10.— Бяла: П. Д. видоєвський
 50.— Вадовичі: Ст. Пашковський (за бльоч.)
 24.— Вахівка: Уряд парох. 100.— Ванько-
 ва: о В. Мисик від себе 25.— від громади зань-
 кова 91 89. Ропенька 94 11. Васючин: Шкільна
 молдзіж 15.— Л. Чепіль упрак. школи 10.— Н.
 Восвідка учит. 5.— Вацовичі: о Н. Іванусів
 (збірка в церквах в Вацovich, Рихтичах і Сня-
 гині) 131 95. Вербилівці: Ст. Городецький
 12.— Вербича: о Ю. Жук 300.— о Мих.
 Твердохліб 10.— Вербів: і Петрицький 1 000.—
 Вербіж: о П. Процько (збірка) 40.— скарбона
 церк. 60.— від себе 50.— Верхолянці: М.
 Шурко 2.— Верхомля вел.: Мих. і Кат. Ру-
 синяк по 5.— Ст. Шалаш. Іван і Анна Проць
 по 2.— Верхрата: о В. Матківський 304.— Ви-
 хоти: о Дм. Бордун 40.— Вікторів: Ю. Са-
 лига нач. гром. 100.— Вислок ниж: Уряд па-
 рох. 39 20. Висова: Уряд парох. 103.— Ви-
 соцько: Громада 80.— о. Бр. Гоцький (за бльоч.)
 48.— Вишенка мала: о В. Стрильонський
 100.— Вишнівці: Уряд парох. 88.— Ві-
 дені: Ген. аудитор Зах. Пашко 100.— М. Псь-
 кевич 100.— Leit. М. Дишкант (збір. між аудито-
 рами в суді днів) 30.— о Н. Боклашук 20.—
 Олена Залізняк (збірка в комітеті) 10.— А. Марі-
 чак 5.— М. Рудкевич 5.— Н. Волкевич 2.—
 Вілька кун: Зверствіть громад 152 40. Уряд
 парох. 26 74. Вілька мазов: Н. Черевко 11.—
 Вістова: П. Должанський 20.— Волиця:
 о А. Очабрук 100.— Волиця бар.: Ю. Дни-
 люк 30.— І. Мотовило 10.— Волиця-вечор-
 ки: Д. Марюш 10.— Вол. комар: о І. Ка-
 лиський 270.— Волків: о Н. Кравців 170.—
 Volterradog: І. Сенк 8 10. Володимир-
 ці: о И. Логинський (збірка) 124 10.— Волост-
 ків: Уряд парох. 65.— Волосянка вел.: о А.
 Добрянський 40.— Волоша: К. Малич 2.—
 Woiwberg: В. Кабаровський (збірка учителів)
 16.— Волче: В. Ясевич 19 60. Воля арл.
 о В. Ільницький від парохіян 50.— Воля кобл.:
 о Яр. Пасичинський за Уряд парох. 78.— Воля
 вишк.: о Калимон 166.— зі збірки в Жаласві
 127.— Воля сука: о І. Грабовецький 109 78.
 Воля якуб.: о Н. Баранецький (збірка) 122.—
 Ст. Кулинич 216.— Воля ясел: Уряд парох.
 100.— Волянка: Ст. Бориславський 5.— Во-
 роблевичі: Уряд парох. 400.— Воробчик
 корол. і шлях.: о Е. Хоминський (збірка)

200.— Вороців: о Михайлів (з акаф.) 26 46.—
 Гаї: о В. Кірдаевич від парохіян з Гаїв нижи.
 317 71, з Гаїв гижних 130.— з Деляви 71 24. Га-
 личани: о Я. Вашич 40.— Ганчова: о І.
 Титер 15.— Гільче: о В. Кречовський від ко-
 мітет. в Житній 28.— і 120.— Глиняни: Тс-
 варство задаткове 250.— Глиняни-Заста-
 ве: о П. Бачинський від себе 26.— від парохіян
 74 18. Глудно: Церква 20.— Громада 11.—
 Глуховичі: І. Голод від громади 32.— Глу-
 шів: о П. Войтович від парохіян 114.— Гни-
 ла: о М. Сірецький 137 28 і 33.— Гоайів: о
 Т. Білінкевич (збірка і за бльоч.) 94.— Голдо-
 вичі: о О. Кравчик від себе і парохіян 136.—
 Голдєравський: о М. Гриняк від Н. Н. 50.—
 Голдинь: о Т. Богачевський 340 70. Гого-
 ри: Уряд парох. 170.— Горбачі: Громада
 158.— Гордиця: о Л. Мацуський 335 29. Го-
 ринець: о М. Стецишин 200.— Городисла-
 вичі: о И. Дяків 180.— Горюдок: о В. Лє-
 ско 1.000. Г. родище: І. Васишин 25.— Го-
 рожанна мала: о К. Строчий 220.— Го-
 рурко: о І. Сендзік від комітету (збірка в Го-
 рурку і Раделичах) 754 37. Гошани: о І. Косо-
 нова 50.— Гошів: о Т. Горникевич (збірка і за
 бльоч.) 555.— Граб: громада від евакуов. з пов.
 Бучач 48.— І. Решетар 2.— Грабівка: П. По-
 сачий 2.— Грабовець: Гр. Диман 2.— Гри-
 бовичі: Уряд парох. 300.— Каса Райфайзе і
 200.— Грублян: І. Яворський 20.— Гру-
 шів: о П. Андрейчик (збірка) 240.— Дм. Смо-
 лін 5.— Гуменець: о О. Вахнянин 50.—
 Гімид: Товари. во „Просвіта“ 300.— о З. Ки-
 рилович 5 40. Дамівці: о Е. Сприс 107 12.
 Дверник: о Н. Була 100.— Двїрці: о Гоць
 кий (збірка) 104 81. Десятир: о В. Гойдиш від
 парохіян 230.— Дембича: М. Сяк 10.— Дем-
 бно: церков св. Николая 27.— Деревляни:
 о Е. Чубатий від себе і збірка 37.— від церков
 в Деревлянках 25.— в Спасі 50.— Демейка
 лісна: Гр. Федак 20.— Демянів: Уряд гром.
 10.— Диків ст.: Громада 200.— Диниска к.
 Угнова 114.— Дібринці: о Е. Рудницький (від
 парохіян) 464 50. Дідушині малі: Уряд парох.
 110 70. Дмитровичі: о Т. Саула (збірка)
 190.— Дмитре: о А. Рудницький (збірка) 100.—
 Добра: Уряд парох. 260.— Добра шлях.:
 Уряд парох. 324.— Добрачин: Як. Гринькевич
 10.— Добрівляни і Загіречко через о. М.
 Волиня 521 25. Доброгостів: Уряд парох.
 300.— о А. Хтей (за бльоч.) 150.— і 20.— До-
 бростани: о Іг. Плешкевич зі збірки в церк-
 вах в Добростанах 117.— в Воли добр. 26 30.
 в Каміноброді 47.— Добрянці: о П. Стерняк
 115.— і 100.— Довге: І. Михаць (збірка) 23 50.
 Довганостиска: Уряд парох. 236.— Дов-
 жнів: о В. Фарух (збірка в церкві) 108 18. До-
 лина: Уряд парох. 160.— Домажир: Уряд
 парох. 186.— і 70.— Дешниця: о І. Пляцко
 (збірка) 160.— Дрогобич: М. Сасик 50.— Гр.
 Федаш. М. Дорундук і І. Кобельний по 10. Ст.
 Шпундер 1.— Дроговичі: Громада через о.
 Ст. Доноровича 132 20. Дроздовичі: о І. Бі-
 лик від парохіян: Дроздовичі 144 10. Міжнечій
 195 50. Дубляни: о Ю. Плячек від парохіян
 Дублян. О. мими і від себе 220.— Дубно: о Н.
 Булик 150.— Дубравка: о А. Геврия (збірка)
 160.— Дуліби: о Т. Прийма 380.— Еберс-
 догг: Т. Баран 230. Егер: Т. Мєр 10.— Жди-
 ня: Народна школа 5 57. Жегестів: о П. Да-
 водно (збірка) 108 82. Жеготина: І. Балабаш
 4.— Желдець: о К. Бардан від себе 24.— від
 парохіян 200.— Живец: А. Недкарева 3.— Жи-
 рявка: Яр. Яворська (збірка) 70.— і (за бльоч.)
 10.— Жовква: о Ст. Білінський 20.— А. Дем-
 чина 2 70. Жолобож: о М. Столяр і парохіян
 16.— Жужель: о К. Селецький від парохіян
 з Жужеля і Цеблева 80.— і від себе 40.— Жу-
 ків: о І. Малиновський (збірка пань М. Малино-
 вської і А. Сухинської в Жуков і Кропівні) 410.—
 А. Сухинська від шкільної ділаори 3 40. Жура-
 вчи: о Е. Федоришин 10.— Забава: П. Орен-
 чук 5.— Завадка: В. Лєсок 10.— Завадіч:
 о В. Жук (збірка) 700.— Завидче: Ю. Смола
 20.— Загірці: о Н. Мазар (з акаф.) 20.— За-
 гутинь: о Ст. Гаук (збірка) 19.— Задвіре:
 о М. Осадца (за бльоч.) 280.— і 80.— Зако-
 лоть: о Я. Янко (збірка) 100.— Закопане:
 Таншак 10.— Залесій: Уряд парох. 350.—
 Залісс: о І. Каминський від себе і родини 150.—
 від парохіян 478.— Залуже: Уряд парох. 20.—
 Залувка: Ів. Блашкевич (збірка при відкритю

цита) 123 84. Заміхів: о А. Наконечний (збір-
 ка) 112 10. Замость: І. Васишин 10.— Запі-
 тів Уряд парох. 150.— Зарайско село через
 о. Ф. Рабія 190.— Зарудці: о М. Клох 100.—
 збірка в церкві 200.— Злоцке, Шавники і
 Ястрибик збірка Уряду парох. 250.— Золо-
 чів: о И. Кравчук (збірка) 154.— і 138 75. (за
 бльоч.) 58.— Івонія: Гр. Араутуняне 270. Із-
 би: Ст. Гуцалюкова 5.— Іздебки: о О. Калу-
 жияцький від себе 50.— від парохіян в Іздебках
 100.— в Яблонці рїській 120.— Ільбїгск:
 Оберд. Др. А. Тартер 20.— Кавско: Уряд па-
 рох. 55.— Кальників: З. Дзюбінська 10.—
 Камінка лісна: о А. Артимишин від парохі-
 ян з Камінки лісн. 200.— з Лаврикова 133.— о.
 Ал. і Окс. Артимишин 50.— Камінь: о Ю.
 Проскурницький 24 70. Квятон: о И. Микитик
 140.— Керлівці: Я. Трач (збірка) 10.— Клим-
 ківка: О. Равлюк 12.— Кліцко: Уряд парох.
 78.— Тарнавка (учит.) 10.— Кнісело: І. Гир-
 няк 5.— Княже: Уряд парох. 100.— Княжо-
 лука: о Л. Лонкевич (збірка в церкві) 171.—
 Комарно: Товариство задаткове 500.— о Гр.
 Кліш від комітету 251 20 і 146 84. Конотоп:
 І. Кнш с. Матвія 3.— Конюшки кор.: о В.
 Дубицький і село 132.— Королук вол.: о М.
 Фуглиця 152 60. Коропець: Уряд парох. 374 42.
 Корчин: Т. Мельник 5.— Корчмин: о І.
 Черевко 100.— Н. Черевко (з прозврод зошитів)
 12 64. Краків: І. Кивелюк 200.— Др. А. Гови-
 ковчя 100.— В. Ігнат 60.— Ів. Зацьк (збірка У-
 країнців при Іст. Е. В. 239 І. комп.) 36.— А. Оні-
 сько 20.— М. Крук 10.— Лев Гузар нотар з Га-
 лича 5.— М. Плешкан 2.— Крамарівка: У-
 ряд парох. 100.— Крєасне: Уряд парох. 45.—
 Криве: Уряд парох. (збірка) 50.— Криве ад
 Радехів: Комітет для збирання жертв 206.— Кро-
 пивник: о П. Смик 310.— і 175 54. Кросид:
 А. Кос 5.— Куликів: Ст. Породек (за бльоч.)
 60.— Купновичі ст.: о Ст. Онішкевич 100.—
 Курники: Уряд парох. 41 54. Куряни: о Т.
 Кордуба (збірка в церквах в Курянах і на Вуль-
 ці) 45.— і 45.— Кути: о В. Цебровський (збірка)
 175.— І. Домарадзький (збірка між функц. велдін.)
 15.— Куткір: о Ег. Чубатий від себе і зі
 збірки в церквах в Куткір, Безбрудах і Русилові)
 200.— Кшешовіце: М. Новосельський 78.—
 Лабова: о Е. Возняк (збірка) 58.— Лавоч-
 не: о І. Кузьмович 500.— П. Чупляк 5.— Ла-
 годів: о Т. Сахно від себе і парох. 28.— Ла-
 данці: Уряд парох. 269 65. Ланьцут: О. Се-
 кунда 5.— за бльочки 100.— Лежайск: о І.
 Карпевиц (збірка) 228.— Летня: о П. Малєць-
 кий (збірка) 212 61. Ліпе: о Ю. Присташ з
 акаф. 35 61. від церкви 20.— Ег. Присташова
 10.— Лівча: о А. Савчин від себе 10.— від
 церков в Лівчи, Плавові і Гуті ст. 100.— від
 громади Лівчи 150.— збірки при виплаті причинків
 40.— Лівче: Уряд громад. 40.— Ліманова:
 о Лис від виселенців з Касини вел. 5.— Лімна:
 М. Тимчишин 25.— Лінина вел.: о П. Мазяр
 (збірка) 35.— Ліски: Уряд парох. 50.— Ліс-
 ковате: о І. Сорочкевич 28.— 24.— 14.— 10.—
 і 6.— Лісневичі: Комітет дїчат 155.— Ліс-
 никі: о Ю. Левинський (збірка) 150.— Лі-
 сок мільч.: Громада 30 75. Лішава гор.: о
 М. Заворотяк (збірка) 70.— Лішовате: о Е.
 Михальчук (збірка) 152 60 14.— М. Дворжак учит.
 100.— Лобозва: о А. Лунів і М. Синк (збір-
 ка) 134.— Долин: о Т. Мурович 35.— Дом-
 нці: З. Кайдан 4.— Лопінка: о М. Гапак
 (скарб. церк.) 100.— Лопушанка: Громада
 141.— Лужос дол. С. Чижович 120.— Лука:
 о В. Янович від себе 20.— від громади Лука
 47 88. Цвігозі 53.— Лукавця ниж.: о П.
 Гедз (з акаф.) 43 86. Лучинці: о Яворський
 107.— Любачів: В. Михальчишин за комітет
 716.— Любича: М. Лунів 2.— Любичі: Уряд
 парох. 50.— Люблін: о М. Хомань (через ко-
 мітет в Ярославі) 50.— Др. А. Грабовський 10.—
 Люблиць: о С. Мегеля (з акаф.) 60.— Ля-
 човичі под.: о А. Кухта 109.— Ляшки госп.:
 Вол. Рибачевська 100.— Ляшки дол.: о В. Ан-
 дрихів 500 70. Львів: Товар. „Дністер“ 100 000.—
 „Просвіта“ 1.000.— „Достав“ 1.000.— Др. Лєсь
 Кульчицький 500.— Уряд парох. церкви Преобр.
 350.— Тов. Марійське Пань 300.— Учениці жіп.
 гімназії С. С. В. 245.— Питомці духовн. семинара
 з нагоди відчиту Др. Фелак 100.— О. Кучкуда
 богослов (за бльочки) 100.— і 10.— Народна Го-
 стиння 100.— Др. М. Волошин сотник У. С. С.
 100.— о Т. Лежогубський 100.— Иос. Онішке-

Жертуйте на Волинські школи!

НОВИНКИ.

Львів, 21 серпня 1917

— Поворот з неволі. Пос. Михайло Петрицький після дволітньої неволі вернув до Відня.

— Почтовий рух до Станиславова — як довідуємося — отворено в день 20. с. м.

— Народні стипендії і заломоги. Нам пишуть: На засіданні комітету помічі для української шкільної молодіжи в Празі в місяці маю червні і серпні, призначено стипендії для: Стефана Мидляка, студента політехніки у Відні 200 К, Стефанії Лисовацької, учениці 3 р. учительської семінарії у Відні 200 К, Миколи Сендешького, студента філософії у Відні 200 К, Віктора Левицького, студента філософії у Відні 150, Наталки Целевичівної, учениці 2. класу гімн. у Відні 150 К, для Анни і Ольги Утдишківної, учениць 2 р. учительської семінарії у Відні по 150 К. На початку серпня вислав комітет заломоги для вакаційної оселі шкільної української молодіжи у Львові квоту 307 К. На ту квоту зложили: комітет 200 К, Євгенія Козар свою ремунерацію за управу українських бурси в Празі 100 К, радник суду Гедеміна Лисенецький 10 К, Лев Ясіничук з дружиною 10 К, Льоня Гарасимович 3 К, Омеля Брандзель 1 К, Пава Янош 5 К, Марія Шербанович 3 К, Трушанський 5 К, Анна Ведошук 1 К, Євгенія Ковердович 2 К, Олена Ріппель 2 К, Ольга Міська 5 К і д-р Пулюй 20 К — разом 307 К. Дано ще заломогу 150 К Миколі Дачукові, укинченому ученикови гімназії в Жовкві.

— Закінчене шкільного року в Гміндській гімназії. Нам пишуть: У гміндських бараках ведено правильний курс гімназійний від 5 лютого до 15 серпня с. р. під управою д-ра Конрада, катихти з Тернополя. Крім управителя працювало на зурках ще 5 сил, було клас 4 і підготовляюча. Уся гімназійна молодіж була примішена в бурсі під управою члена учит. абору Слободяника, а наука відбувала ся в народній школі в сусіднім селі Unt Villauz. Мико тої періоди протягом 6 місяців ознайожили ученики витривалю пильністю такі успіхи, що іспитова комісія під проводом п. Ю. Левицького, директора гімн. курсів у Відні, майже всіх признала здібними до висшої класи. На 107 учеників було 15 визначно адібних, 71 адібних, 8 взагалі здібних, 10 нездібних, 1 поправка, 2 відступили від іспиту. Нездібні зголосять ся до іспиту по Фіріях, користаючи з виданої на час війни полекші. З радости і для заохоти хлопців відсвятковано закінчене шкільного року імпровізованим обходом, на який зложили ся співи і деклямації учеників і учениць. До молодіжи, якій роздано книжечки, промовили: голова іспит. комісії п. Левицький, правит. комісар бараків д-р Білинський і управ. курсу о. д-р Конрад. На літній віддих відіуть ученики на діточу оселю в Кірхбергу. — д. л.

— Українська Громада в Трапезунді (М. Азія). „Утро Росції“ з дня 19. н. ст. липня повідомляє: Нам пишуть із Трапезунди, що там іде остра боротьба між представниками централістичних і федералістичних організацій. Рада Р. С. і К. Д. відмовила предсідателеві місцеві Української Громади Хименкови друкувати відозву в українській мові. — (Ф. К.)

— Залізнична катастрофа. В ночі з 19. на 20. с. м. на станції Рекавінкель найхв. ос. бойовий поїзд в Відня до Зальцбурга на готовий до від'їзду поїзд льокальний. Наслідком наглого удару розбили ся два ос. і всі вом льокального поїзду. Убитий один жовнір і дві ц. вальні особи, а 59 осіб віднесло рани, з того 20 тяжкі. Причиною було посоване гальми в однім з поїздів.

— Відзначені. Поручник Богдан Грабовеньський, судовий авскультант, родом із Самбора, був в короткім часі за незвичайно хоробре поведене перед ворогом чотирікратно визначений — в останнє великою медалею хоробрости 1 класи.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Латкова система“

На необхідну потребу уаержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тиж довозити і важнійші для української справи, конечні як найскорші і найобильніші жертви.

В. Середович, хор. 50 К. (Дністер): о. Стефана Шурка, Миколу Середовича, Михайла Родича, всіх в Свидниці, і Стефана Се-

ства вручив виповіджені Китаєм війни ав-тро угорський монархії. Китайський посол одержить пашпорти.

Не кажи гоп!...

Львів, 31. серпня 1917.

Польська радість з приводу того, що українське Поділе й Покуте після сфензиви союзних війск вернуло на „мою бувшю Річипо сполитої“, не виле границь. Виявляєть ся вона ріжними способами: отже раз старопольською вітхою, иний раз так добре всім відомими доносами, то знов лайками — на українство. Контреданс польського весіля розпочав з „wiski i szperci“ п. Білінський, бо його серце, одно з перших польських сердець, забилось живою радістю з приводу „визволення руського народу“. За презесом почали менші польські достойники, всякі красні і повітові „представники людности“, вилізати сповнені струї радости, а за тим вся польська преса азарила в один толосний акорд безпритомного захвату і тріюмфу. Тріюмфу — супроти українства і тут великі співи польських шасливих людей стають вже густо мережані лайками.

Разом з тою безжурною польською вітхою вернулася Полькям давна польська бундючність і те, що по польськи так влучно називають ся: „zuchwalstwo“. Польки почувать, що вертають зовати часи їх безкарного і безкрийного володіння в українській Галичині над зні веченим війною, безшесним українським населенем. Відомо, що у воєнним часі така власть куди сильніша і з ріжних причин ще більш приманчива і „вдячна“, як в часі миру. Тому почуваню дає нестримний улупт польська преса.

Одну цвтку, що правда, неграмотну я тої царини польської творчости дзєвникарської на Ходимо в „Gazet i Wieszczon-ij“. Якийсь постійний знавць „spraw ruskich“ лише там, навязуючи до поміщеної в нашім дзєвнику статі про безправство Трембаловича, ось що:

„Се похвально шо „Діло“ відносить ся з видимою резервою до так фантастичної ідеї, якою є евентуальний український портфель в коваліційнім кабинеті. Бо коли би той выправду трудний до подумати міністер (дзєвменик в „Gazet i Wieszczon-ij“, „думає міністра“) колісь настав і хотів при тім по думці зазивити „Діла“ говорити про „зломанс карку польському папобаню“ — то мусів би бідака скоро діланити на собі правдивість польської привовідки: „Не роби другому, шо тобі не мило“ (?).

Той сам польський письменник агіршений дуже „психозою ненависти, в яку попали Українці, на думку, шо до визволення областей wroci polski starosta i komisarz, polski burmistrz i magistrat. Тепер — лише дальше — не криють ся Українці з тим, шо вродли найтвердшу руку царських урядників. А вже з тугою згадують часи, коли то по вулицях Тернополя ходив було ексц. (?) Керенський і перед усіми обіщав вільну Україну“. І вкінці журить ся нами публіцист в „Wieszczon-ij“, шо для нас „буде тяжко приминити ся до немилосерної айсности“, та шо „заведене нормальних відносин буде зустрічати ся з опором“. А ми відкажемо польському Гортановичу який так любить привовідки, теж приповідкою: „Не кажи гоп, доки не перескочиш!“

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красний Союз Кредитовий у Львові, — число книжочок шадничой 4.000.

Організоване української армії.

Відень, 18. серпня 1917.

Українські гвардійські баталіони.

(Ф. К.) „Новое Времє“ з дня 29. н. ст. липня повідомляє:

Приказом головкомандуючого війсками петроградського воєнного округа доведено при реперформуванню резервових баталіонів гвардійських піхотних полків у гвардійські резервові полки виділяти Українців в окремі роті й баталіони.

Вручене прапора від У. Ц. Р. 2-му українському козацькому полкови ім. гетьмана Павла Полуботка.

„Кієв. Мысль“ з дня 24. н. ст. липня повідомляє:

Вчора у Святошині на залізничній станції

член Українського Генерального Військового Комітету і. Гореміка-Крупчицький вручив першому ешелюнові, який відходить в Грушок на фронт, прапор з написом: „2-му українському козацькому полкови ім. гетьмана Павла Полуботка — від Української Центральної Ради“. Ешелюн сей буде супровожати на фронт п. Павловський.

Перший гайдамацький курінь.

„Кієв. Мысль“ з дня 17. н. ст. липня повідомляє:

2. (15) липня витів на місце формованя в Одесу „1-й гайдамацький курінь“ — перший партизанський український відділ. Разом із Київом виїхало звш 200 людей. Відділ перед від'їздом прийшов зі своїм прапором до пам'ятника Богдана Хмельницького.

редовнича в Бороній Горі. — Др Кметь, Краків 10 К. (Діло): д-р Микола Терлецького з Тустанович, надінспектора Микола Худика в Кракові, д-р Михайла Гладія, хірурга в Любичі. — Іван Луцкейко, учитель в Любичі. — Королівський Ю. К.: Гната Юхима Ім Р. 89, Микола Галана В. К. К. Перемишль, Андрій Вовка, Rev. Off. Schule in Kyiv, Олексу Ваняшовича, Lit. 36. і Андрія Бучинського з Гайковець.

О П О В І С Т К И.

Середа, 22 серпня 1917.

Нині: греко-кат.: Матія ап. — римо-кат. Тимотея.
Ввечера: греко-кат.: Лаврентій мч. — римо-кат.: Філіппа.

Вини до народної школи СС. Василянко у Львові при вул. Потоцького ч. 95, відбууться 3 і 4 вересня від 1—12 і від 4—6. Початок року 4. вересня. — Дирекція. 87 В 1—3

Замість вінця на домовину бл. п. Софроніа Недільського, свого першого і найліпшого директора гімназії в Коломиї, переідаю 30 К на Волинські школи. — Адам Миколаєвич, учит. гімназ. Rastatt (in Baden), Німеччина.

До наших Союзних Спілок. Взявемо всі дозвіл спілки кончею подбати про те, щоби готівка у людей без проценту не марнувала ся; треба стягати до себе вклади, виплачувати вклади в рамках мораторія (по 100 К на одну книжечку на один місяць) згідно після спроможности, стягати уділені позички покриваючи в першій мірі відсотки, які тепер передаються ся в часі п'ять і шість року. Стопу процентозу від вкладок треба зараз обнизити щизше чотири процент а зайву готівку відсилати до своєї стійкової централі, до Краєвого Союзу за кредитової централі, у Львові (ринок ч. 10). — За Краєвий Союз ревізійний Омелян Сасевич. 7—10

Ліцитація коний Дня 2. вересня б. р. відбудеться ліцитація коний і кінським шпиталі в Ярославі (Appakaserne). Початок ліцитації о годині 8 рано. 129 2—2

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Денис Олійник, реєсцієнт сторожа скраб. в Швалювці, пов. Гусятин тепер в Ольброві Кор. Польське, шукає своїй жінки Йсафи в дітях Ольгою і Славком. Хтоби знав про їх місце побуту, неволить ласкаво довести на повисну адресу. 117 3—3

Хто знав би що про Ярослава Ігулевіча або Івану в Боліславській Ігулевічівській школі ласкаво дати вістку під адресою: Лев Шенарович, Lieutenant Feldpost 117/II. 125 2—3

Дурбак Зосє і Юрко і Омелян Винавський подають жєні ласкаво свою адресу. Маю лист від Родчача і гроші. 15 1—2

О. Д-р Волод. Палліх, Львів, вул. Другоша ч. 21.

О Г О Л О Ш Е Н Я.

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО

тоалетових мид, перфум, заграницних вод до уст і волося, крему до зубів і шкіри, як також різні народних средств тоалетових.

Й ХОМИШ & О. ПУТТЕР

Львів, Сякстурська 2, 110 4—5

ПО Ч Е Н Є Н І Г

гузая овоно спеціалній аудор „Саво“, пакет за 1-20 К На пропозицію висядати тільки за попереднім надісланем надісланем надісланем і 40 с. на порто. — Одиноке заступство

Б. FEDER, — Львів, Сякотурська ч. 7, 70 12—30

Вдова по священнику — в старшім віку, але кріпак і здоровя обняла господарку домашню у відвіди священника. Не вимагає грошевої плати, лишень почестного трапозаня. Поручає під іменем „Марія“ через Адміністрацію „Діла“. 139 1—5

На цілий рік інструктора до хлопця Автін Скіра упр. школи, Селиска п. Харосниця, к. Судової Вишні. Ціле удержане і платяні після умови. 118 1—3

Однорічний мус матори семінарійної і школи виділової для євангеліка будє вести филозій профессор. Інформації: П. Горбачевська, Йосафата 6, Львів. 125 2—3

Пам'ятки, що ходять до гімназії Василянко у Львові, відкають премішею. Інформації П. Цьвікова, Потоцького 112 125 2—3

Учительська рутиню-анна знайде занятя в дошколю відвасного, если прийме обовязок учити в VII кл. школи народної. Висхід дані писане до: Гр. Маняр, гр. кат. в Угерцях, п. Ольшанацька к. Устрик. 123 2—3

Лично на селі до шкіль народити або гімназійних приїму. — Левандька Львів. Тереса 2. 6. 107 2—3

Інструктора на село від 1. вересня 1917 до двох днів в 1. кл. гімн. пошуку О. Вегера Хоминський в Воробинку королівським — пошта Вороблик шляхотський. Зголошення в усній формі листовно. 110 2—3

Інструктор спілок торговельних, обавокомпенія кооперативної і вільної від військової служби, знайде зарав занятя в „Народній Торговлі“ у Львові. Письменні зголошення в „Народній Торговлі“ студій і дотелеграфічного занятя, есентуально в інших референцій, приватній дирекції до 15. вересня 1917. Плата після умови. Віскові інваліди при повній кваліфікації і способі до повнени служби мають прешество. — Дирекція. XIX 2—3

Юліян Димбровський у Львові Академічна 2. від жиєх літ широчинний одинокий в Галичині „Малаян годивкарьсько-юніверсаль“ получення з двома робітниками. Купув: брильянти, перла, золото, срібло і виче, різкож живая старі дорогочинности на нові. 120 3—5

Інструктора на село до священ. дому до 2 учеників гімназ (кл. III і V.) — глядаю сєй час. Уліня листовно. Зголошення до Адм. „Діла“ під Інструктор 2 „Б“. 7—7

КАВАЛЕР на ридовім становищі, літ 34. здоровий, від війська звільнений, не інвалід, ожєнати ся з панною або вдовою. Посаг і фотографія пожадана. Аноніма до кош. Зголошення до 1. вересня с. р. до Адміністрації „Діла“ під „Ладіанія“. 122 3—3

Вп. П. Учитель, Академічна та взаєгач енергичних інтелігентів, які хочуть занятя сь організованем доброй а дешєвой надрани обуги (підземлювання) по сєсах та місгочках, заробляючи при тм до кільхсот корон місячно, просимо о поданє адрес. 6562 3

Свілка „Ідеаль“ Перемишль, Водна 12.

Вправного інструктора до приватисти VII ої кл гімназійної глядає Уряд парохійний в Підлубах, пп. Прилбичі. 121 3—4

Бездітна родина прийме дві панночки в ліпшого дому на станцію. — Оліка добра і вєжкі вєгоди. Оплата в натура лях Зголошення. ул. Набєляка ч. 30, партер. Близько гім. Василянко і інших шкіль. 128 2—3

Байцу Діпія

в пачках по 83 сот на з праву 100 кг. збіжа проти сніги просимо замелати, щоби уникнути олізєнь в висидці, прямо в нашій філії в Перемишлі, вул. Косцюшка ч. 5. Разом з замовленем просимо надсилати задаток.

Краєвий Союз господарств торговельних Спілок у Львові, Сімеровича 20. VI. 2—4 п. ч.

Одиноков українськє

Тєв взаїмних обезпечєнь на житє і вєнті II.

„КАРПАТІЯ“

Почєсний президент Його Ексцєлєнція митєе полит граф Шєптіцький. Товариство опєрє на взаїмности, а черєз хє 94 виски припадають самим члємам Ручитє вжє по трєх лїтах неспорнимєсть і овоно палїстє обезпечєня. Прванєє по трєх лїтах право викупу, а тєжє вжє по трєх лїтах удїлює позички на визьє відсотки.

У всіх справах звертати ся на адресу: Львів, — вулиця Руська ч. 18. Години урядові: від 8 до 2.

Жито і пшеницю

під озимі засєви можна замовляти

в КРАЄВІМ СОЮЗІ Господарськє-торговельних Спілок у Львові, Сімеровича 20.

Приймаєть ся лишє збієні замовлєчє разом з цілою громадою на приласнєних друках, які Союз висидєє на жаданє враз з посєсєнями. VI 9—12

Льоси на рати продаємо в прєвнєй трєх по лєвєшємєй першєй рати. На льосєх удїлюємо помєжєчє платєних і місячних ратєх. Поручаємо нашу фірму до всіх трансакції в справах банчєвих. Нови льосє Аєстр. Черв. Хрєста продаємо на рати по 5 кор. на 5 лєосєв ратєм.

БАНКОВИЙ ДІМ
Ш І Ц І Х А В С
у Львові, пл. Маріївська 7. VIII 6—9

ДЯКА — рпийме зарав — парохія ЛИСЯТИЧІ 131 2—3

— З НОВІЙШОЇ ЛІТЕРАТУРИ

КНИГАРНЯ ІМ. ШЕВЧЕНКА для своїх читачів отсє добірні і прєгарні „Тєорє новїшої Біблїотєкє“. Шлях К

- Гєвєртман: Перед сходом сєчєн, (сєд вєльє драма) 1—
- Гю де Мопєсан: Історїє одної дївчєни в Ферєжє, (абїр в новєль) 1—
- Андрєєв: Чернї маскє, драма 1—
- Янїв М.: Adagio consolante, (новєль) 1—
- Нєромськї: Табу і анші оповїданє 1—
- Едгєр По: Елємєнтє і нємї озолїданє 1—
- Сєнїдїн М.: Тажкє зловоїдє 1—
- Лєтєнбєрг: Як є то бєчу (абїр вчерєтїє) 1—
- Бєрчак: 1,000,000 оповїданє 1—
- Флєанс А.: Цєкар Боравїя і анші парєса 1—
- Гєфмєн: Довєл і в гарєсє, оповїданє 1—
- Янїв Мєхєль: Смерть бєгє, новєль 1—
- Пєчєвськїє В.: Ладї і Мєрєнї терєнї дїє стєнї мїє, лїр доєма 2—
- Гєлєбєв М.: Мєксєєв Бєлєжнїє (абїрєтє повєстї) 1—
- Д-р Балєв С.: З висхєдєчєї тєорєчєстї Шєвчєнкє 1—
- Гєвєртман: Зєстоєлїєнїє дєвїє, нємїцкє драмє завєдє 2—
- Янїв М.: Тєлєрє тїлє, ромєн 1. ч. 1—
- Чєрнєцькїє: В єгїпєтї вєдуєм (сєго мїсєчєя вїдшлє) 1—

ЗАМОВЛЯТИ в Книгарні ІМ. ШЕВЧЕНКА у Львові, Ринок 10

на попередєм надїсланєм грошеї так на анжєї як і на пєрїє. IV, 2 2

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, ул. Руська ч. 20 (власний дім)

Тєлєфон ч. 788. — Коєтє Пощ. Шєдєнїє ч. 25261. Жєрєвоє коєтє в Аєстрє-Угорськєй Вєлєкє

прїймає до обезпечєня від огню будинкє, хатї і господарськї, движимостї, мєблї, одєжє і бїлїзну, збіжє в снопах і в зерні, худобу і т. п.

Кождїє Українєць повинєн аєкурувати ся від огню, щоби на случай пожежї не понєсти страти, бо достаток одїнїцї, то добротї цілого народа.

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН АЄКУРОВАТИ СЯ ТІЛЬКИ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“.

Нема жадного нїшого українського Товариства аєкураційного від огню, — тїлькє одїєн „ДНІСТЕР“.

„Дністер“ рахує найдєшєвшє платї за обезпечєня сєлянськїх будинкїв.

„Дністер“ звертєє кождорічний чїстїєй зиск своїм члємам.

„Дністер“ оцінює та виплачує шкєди по огнї скоро і совїєсно, а на члєнїв оцінкової комісії запрошує все двох господарєв.

„Дністер“ дає підмоги українським школам і бурсам, де вивують ся сєлянськї дітє.

Люди аєкуруванї в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в Товариствї взаїмного кредїту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ анновєть і кїнєцєм 1916 року 8,613 829— лєрєн. В „Дністрі“ можна обезпечити на краєвєжї з вєломєм движимостї аєскоєго рєдє, а Товариства кредїтєвої гєтїєку, цїєнїє пєпєрї і вєкслї за дєшєвоєю оплатєю премїє. LA 17—7

Адреса „Дністра“: Товариство взаїмних обезпечєнь „ДНІСТЕР“ у Львові, ул. Руська ч. 20. — Адреса для тєлєграм: „Дністер“ — Львів. — Канцєларїє Товариства отворєні щє днє від 8—2 перед полє.